

ת"פ 40158/03/18 - מדינת ישראל נגד או חיים אדרי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 40158-03-18 מדינת ישראל נ' אדרי

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

או חיים אדרי

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 4.7.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בעבירה של תקיפה על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין ובעבירה של היזק לרכוש במזיד בצוותא, לפי סעיף 452 יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין.

לפי כתב האישום, ביום 6.10.17 הגיע הנאשם עם קטין לפאב בנס ציונה. השניים בילו ושתו אלכוהול עם בן דודו של הנאשם ואחרים. הנאשם והקטין סברו שחייב החשבון גבוה מההזמנה והנאשם פנה למלצרית באומרו "אני לא משלם את החשבון יא שרמוטה" תוך שהוא מתקדם ליציאה האחורית של המטבח. לאחר שמלצרית דרשה ממנו לצאת מהמקום, הדף אותה הנאשם והיא נהדפה לכיוון התנור. הנאשם נכנס למטבח ללא רשות באומרו "איפה תעודת הזהות שלי אני לא משלם אני רוצה את תעודת הזהות שלי". בעלי המקום דרשו מהנאשם והקטין לצאת, ובהמשך, איים הקטין על המתלון בכך שסימן לו בתנועת יד המורה לו לשתוק, תוך שהוא נצמד לגופו. בהמשך, פנה הקטין לאחר ותקף אותו במכת אגרוף. במקביל, גם הנאשם תקף את האחר בכך שהכה בפניו ודחף אותו מספר פעמים, בעוד הקטין מסמן לאחר בתנועת יד. מיד לאחר מכן, ניסו הנאשם והקטין לתפוס את המתלון, תוך כדי שהוא בורח מהם. הנאשם והקטין נטלו כלי מטבח, לרבות צלחות, כוסות זכוכית ומחבתות והשליכו לעבר המתלון והאחר. בתוך כך, תקף הקטין את המתלון בכך שהכה אותו באמצעות ידיו בגופו, והנאשם השליך מחבת פעמיים לעבר המתלון, אולם לא פגע בו. בהמשך, איים הקטין על המתלון בכך שנצמד לגופו, ותוך כדי כך, הנאשם תקף את המתלון בכך שהכה אותו באמצעות מחבת בראשו. במקביל, תקף הקטין את המתלון בכך שהכה אותו באגרופיו. כן נטל הנאשם בקבוק, השליכו לעבר המתלון ופגע בו. באותה העת, עמדה המתלוננת בין הנאשם והקטין ובין המתלון, והנאשם תקף אותה בכך שדחפה בחוזקה לכיוון שולחנות הנירוסטה. המתלוננת נהדפה לעבר השולחן ונחבלה וכתוצאה מכך נגרמה לה המטומה במותן ושריטה בזרוע. במעשים אלו, זרעו הנאשם והקטין הרס במקום שנאמד בסכום של כ-1,000 ₪.

2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית, למעט הסכמה בדבר תשלום בסכום של 500 ₪ למלצרת.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם נערכו תסקירים רבים, והדיונים נדחו במשך למעלה משנה על מנת לאפשר לנאשם להתגייס להליך טיפולי.
4. שירות המבחן, בתסקירו מיום 30.12.18, ציין כי הנאשם בן 19, מתגורר עם הוריו ומשרת בצה"ל כחייל מקא"מ בחיל האוויר. הנאשם סיים 11 שנות לימוד אולם תיאר קשיי הסתגלות בשל בעיות קשב וריכוז. הנאשם מסר, כי בעת ביצוע העבירות היה תחת השפעת אלכוהול וטען, כי התנהלותו האלימה אינה מאפיינת את מהלך חייו. הנאשם שלל בעיית התמכרות לאלכוהול והדגיש את המאמצים שערך להתגייס לצה"ל ואת התקרבותו לדת המהווה גורם חיצוני מייצר גבולות. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה להתייחס לחומרת התנהלותו ולפגיעה במתלוננים. אולם, לצד זאת הביע חרטה ומסר כי ערך שינויים בחייו והפיק לקחים מהאירוע. הואיל והנאשם שלל בעייתיות בהתנהגותו וכל צורך בהמשך מעורבות טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.
5. הואיל והנאשם הביע בדיון נכונות לשיתוף פעולה עם שירות המבחן, הוגש תסקיר המשלים מיום 18.3.19. לפי הדיווח של שירות המבחן, הנאשם אמנם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, אולם התנהל באופן מופנם והתקשה לשתף ולהעמיק התייחסותו לביצוע העבירות. שירות המבחן המליץ על דחייה נוספת על מנת לאפשר לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית.
6. בתסקיר משלים מיום 13.5.19 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית המיועדת לעוברי חוק צעירים. מכאן ביקש שירות המבחן דחיה נוספת לבחינת המשך השתלבות הנאשם בטיפול.
7. ביום 2.7.19 הוגש תסקיר נוסף, בו דיווח שירות המבחן כי הנאשם השתלב בקבוצה, הגיע באופן סדיר ומשתף פעולה עם ההליך הטיפולי. מכאן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.
8. תסקיר אחרון הוגש ביום 29.1.20. שירות המבחן הוסיף, כי בתקופת הדחייה, המשיך הנאשם להגיע למפגשים ולשתף פעולה, אולם השתלבותו אופיינה בחוסר יציבות, תוך התנהלות אימפולסיבית ולא מווסתת של הנאשם. לאחר שיחה שנערכה לו, הביע הנאשם רצון לערוך שינוי בדפוסיו ומסר, כי יפעל לשינוי התנהלותו במסגרת הקבוצתית. נוכח המאמצים שהשקיע הנאשם בתהליך, דיווח כי תפקודו בצה"ל השתפר ונכונותו להמשך שיתוף פעולה, חזר שירות המבחן על המלצתו השיקומית ואף המליץ לסיים ההליך ללא הרשעה.

ראיות לעונש

9. אביו של הנאשם העיד מטעמו. בעדותו מסר, כי גידל את ילדיו למרות הקשיים שחווה בילדותו. לדבריו, הנאשם היה ילד מחונן אולם חבר לחברה שולית בתיכון. עוד מסר, כי לאחר האירוע מושא כתב האישום "נלחמו" לגיוס הנאשם לצה"ל והשינוי בנאשם ניכר. במקביל להתקדמותו בצה"ל הנאשם עובד ומתפקד כראוי.

טענות הצדדים לעונש

10. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם, בריאותו, כבודו, בטחונו האישי והאוטונומיה שלו על גופו.
11. עוד טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: בהיותו תחת השפעת אלכוהול, תקף הנאשם עם אחרים מספר עובדים בפאב על רקע מה בכך וגרם לחבלות. המדובר באירוע מתמשך, במהלכו רדפו הנאשם והקטין אחרי המתלונן תוך שהשליכו עליו כלי מטבח וגרמו לנזק במקום.
12. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.
13. לטענת באת כוח התביעה, בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בן 21, נעדר עבר פלילי, הודה ונטל אחריות על מעשיו; בעניינו של הנאשם הוגשו חמישה תסקירים. תחילה, התקשה הנאשם להעמיק בפתיחות על אודות התנהלותו ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. אולם, בהמשך החל הנאשם לשתף פעולה עם ההליך. עם זאת, לטענת בא כוח התביעה, המלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם התסקירים האחרונים המלמדים על התנהלות אגרסיבית ותוקפנית של הנאשם והתנגדות להליך.
14. מכאן, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 5 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננים.
15. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לסיים ההליך ללא הרשעה.
16. לטענת בא כוח הנאשם, נסיבות ביצוע העבירות מאפשרות סיום הליך ללא הרשעה, כפי שניתן ללמוד מהפסיקה שהגיש.
17. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בגיר - צעיר וביצע את העבירות בגיל 18; הוגשו אמנם מספר תסקירים והנאשם התקשה תחילה לשתף פעולה עם שירות המבחן, אולם בהמשך לקח את ההזדמנות שניתנה לו ונרתם להליך טיפולי; הנאשם הודה במיוחד לו והביע חרטה על מעשיו לרבות נכונות לתשלום פיצויים; הנאשם משרת שירות צבאי והטלת עונש בדרך של עבודות שירות, כעיתירת התביעה, יגדע את השירות הצבאי.
18. לטענת בא כוח הנאשם, יש מקום לקחת בחשבון את האופן שבו הסתיים עניינו של הקטין, אשר ביצע את העבירות יחד עם הנאשם ואף צירף תיק אחר.
19. עוד הוסיף, כי הרשעת הנאשם תגרום לו נזק קונקרטי בהינתן גילו ושירותו הצבאי.
20. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסיים ההליך ללא הרשעת הנאשם.
21. בדברו האחרון מסר הנאשם כי למרות התנהלותו בתיכון, הצליח להתגייס לצה"ל, ערך שינוי ממשי והתקדם גם במסגרת ההליך הטיפולי.

דיון והכרעה

האם יש לבטל הרשעתו של הנאשם?

22. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג, לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997). בית המשפט העליון קבע, בשורה ארוכה של פסקי דין, כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר התנאים הבאים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); השלישי, הנאשם הראה שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד (רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).

23. תחילה לעבירות שבהן הורשע הנאשם - אין להקל ראש בעבירות בהן הורשע הנאשם. בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה, תקיפה והיזק לרכוש במזיד יש כדי לפגוע בערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם, בריאותו, כבודו, בטחונו האישי, רכושו וקניינו. יתר על כן, הפגיעה בערכים החברתיים אינה ברף נמוך. הנאשם תקף את המתלוננים יחד עם אחר, על רקע של מה בכך וצריכת אלכוהול. התקיפה אירעה במספר שלבים, כללה זריקת חפצים וגרימת חבלות ונזק לרכוש.

24. עם זאת, אין מדובר בסוג עבירות ובנסיבות בהן לא ניתן לשקול כלל סיום ההליך ללא הרשעה, ואף בעבירות אלימות חמורות מסתיימים הליכים, לעיתים, ללא הרשעה (ראו למשל: ע"פ (חי') 42146-02-15 **בכר נ' מדינת ישראל** (6.5.15); ע"פ (י-ם) 10709-06-13 **וקנין נ' מדינת ישראל** (6.10.13); ת"פ (פ"ת) **מדינת ישראל נ' חזן** (4.7.18); ת"פ (ק"ג) 39467-01-16 **מדינת ישראל נ' פנחסוב** (18.9.17); ת"פ (כ"ס) 42130-10-12 **מדינת ישראל נ' נווה** (27.12.15); ת"פ (עכו) 57962-07-14 **מדינת ישראל נ' דהן** (15.11.15); ת"פ (י-ם) 44307-02-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.3.15); ת"פ (פ"ת) 26133-04-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.9.14)).

25. שנית, לנסיבותיו האישיות של הנאשם ושיקולי שיקום - מירב נסיבותיו האישיות של הנאשם עומדות אמנם לזכותו. הנאשם ביצע את העבירות בגיל 18, הוא נעדר עבר פלילי, הודה ונטל אחריות על מעשיו. למרות קשיים בלתי מבוטלים, הנאשם התגייס לצה"ל; עם זאת, הדיון בעניינו של הנאשם נדחה פעמים רבות על מנת לאפשר לו לשתף פעולה עם שירות המבחן בהליך טיפולי. תחילה, התקשה הנאשם בשיתוף פעולה ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. אולם, בהמשך החל הנאשם לשתף פעולה עם ההליך. למרות שיתוף פעולה זה, שירות המבחן עמד גם בתסקירי האחרונים על התנהלות אגרסיבית ותוקפנית של הנאשם והתנגדות להליך. לאחר שיחת הבהרה, הנאשם אמנם שינה מדרכיו. אולם לא ניתן לומר כי הנאשם עבר הליך שיקומי מספק או כי הרשעתו תפגע בשיקומו.

26. שלישית, להוכחת פגיעה קונקרטית - בעניינם של נאשמים צעירים העמדה הרווחת היא, כי ישנה הגמשה מסוימת בדרישה להראות נזק קונקרטי וזאת משום שבעניינו של נאשם צעיר שטרם גיבש דרכו המקצועית והאישית, ישנו קושי מובנה בהוכחת הנזק (ראו למשל רע"פ 1721-12 **אירשי נגד מדינת ישראל** (30.4.14) וע"פ 111-14 **פלוני נגד מדינת ישראל** (1.4.14)). אולם, אין להתעלם בהקשר זה מגישה אחרת המצויה בבית המשפט העליון שלפיה גם בעניינם של נאשמים צעירים יש מקום להעמידה על הדרישה להוכחת נזק קונקרטי (ראו למשל: רע"פ 5478/19 **לוי נגד מדינת ישראל** (25.8.19); ורע"פ 114/19 **שצ'רבקוב נ' מדינת ישראל** (13.1.19); ע"פ 3989/15 **גוזלן נגד מדינת ישראל** (9.8.15)).

27. מכל מקום, שאלת ההוכחה של נזק בעניינם של בגירים צעירים אינה עומדת כשלעצמה. בהחלטה אם

לסיים הליך ללא הרשעה בענינם של צעירים מתקיימת מעין מקבילית כוחות ויש לערוך איזון בין שלושת המרכיבים הנדרשים. במילים אחרות, ככל שהעבירות קלות יותר והשיקום משמעותי, כך ניתן להגמיש את דרישת הנזק הקונקרטי. במקרה הנדון, העבירות חמורות והנאשם לא נרתם להליך שיקומי מספק, אלא מצוי בעיצומו, למרות קשיים רבים שחוזה לאורך ההליך. מכאן, שבהיעדר הליך שיקומי מספק ונוכח הפגיעה בערכים חברתיים, אין מתקיימות נסיבות חריגות לסיום ההליך ללא הרשעה, וזאת גם בהתעלם מאי ההוכחה של נזק קונקרטי.

קביעת מתחם הענישה

28. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.

כפי שפורט, במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם, בריאותו, כבודו, בטחונו האישי, רכושו וקניינו ברף בינוני. הנאשם וקטין תקפו אחרים על רקע של מה בכך. הנאשם והקטין רדפו אחר המתלונן, תקפו אותו מספר פעמים והנאשם והקטין זרקו עליו כלי מטבח, לרבות צלחות, כוסות זכוכית ומחבתות. מעשי התקיפה כללו, בין היתר, הכאת המתלונן באמצעות מחבת בראשו, השלכת בקבוק על המתלונן ופגיעה במתלוננת שנהדפה לעבר שולחן. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו למתלוננת חבלות ונגרם נזק למקום שנאמד בסכום של כ-1,000 ₪.

29. על מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות דומות, ברף בינוני, ובנסיבות דומות ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:

- רע"פ 6819/19 **סרוסי ואח' נ' מדינת ישראל** (28.10.19) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים, לפי הודאתם, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. לפי הכרעת הדין, הנאשמים תקפו את המתלונן עם אחר, אשר גם איים עליו, וגרם לו חבלות. בית משפט השלום הטיל על הנאשמים מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הרשעת אחד הנאשמים וכן את הערעור שהגישו שני הנאשמים על חומרת העונש. בית המשפט העליון דחה את בקשת הנאשמים להרשות ערעור;

- רע"פ 8781/16 **הלפרין נ' מדינת ישראל** (16.4.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. לפי הכרעת הדין, עת המתין המתלונן לביתו בבניין מגורים, ניגש אליו הנאשם והורה לו לעזוב את המקום. משסירב המתלונן לעזוב, סטר לו הנאשם, דחפו לאחור וחבט בפניו. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסכום של 2,000 ₪ ופיצויים בסכום של 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה בקשה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- רע"פ 893/15 **ביטון נ' מדינת ישראל** (6.8.15) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים, לפי הודאתם, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש בצוואתו ובעבירה של היזק לרכוש במזיד. המתלונן שהינו חוקר פרטי הגיע למסור צווי עיקול זמניים. הנאשמים שמעו על כך, הגיע למקום ברכבם, חצו את נתיב נסיעתו של המתלונן והתנגשו ברכבו, יצאו מהרכב וחבטו בו בכל חלקי גופו. בית המשפט הטיל על הנאשם 1 מאסר לתקופה של 11 חודשים, מאסרים על תנאי ופיצויים בסכום של 10,000 ₪. על נאשם 2 הוטל מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים בסכום של 7,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור, יחד עם זאת, קבע כי מתקופה המאסר ינוכו ימי המעצר.

בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהוגש;

- רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. לפי הכרעת הדין, תקף הנאשם שני מתלוננים יחד עם אחר במסעדה, בין היתר באמצעות הטחת בקבוק בראש וגרם להם חבלות. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 11 חודשים, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 1,000 ₪ ופיצוי בסכום של 3,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם ובית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש;

- רע"פ 3279/12 **גולן נ' מדינת ישראל** (29.4.12) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בביצוע עבירה של תקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש. הנאשם ואחר ביקשו להיכנס למסעדה. המאבטח בכניסה מנע מהם את הכניסה ובתגובה תקפו השניים את המאבטח וגרמו לו לחבלות ובהמשך אף תקפו עובר אורח אשר ניסה לסייע. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי, מאסר על תנאי ופיצויים בסכום של 1,000 ₪ לכל מתלונן. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם ובית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש;

- ע"פ (י-ם) 27637-07-16 **גלזר נ' מדינת ישראל** (8.9.16) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 7,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

- ת"פ (ת"א) 41365-12-15 **מדינת ישראל נ' טשפולטוב** (20.11.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלונן ירק בפניו של הנאשם, ובתגובה היכה הנאשם במכת אגרוף בפניו של המתלונן ולאחר מכן היכה אותו בפלג גופו העליון. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, פיצוי בסכום של 3,000 ₪ וצו שירות לטובת הציבור;

30. כפי שניתן להתרשם, הפסיקה הכוללת עבירה של תקיפה הגורמת חבלה מגוונת למדי והיא נעה בטווח רחב של ענישה. במקרה הנדון, יש לקחת בחשבון כי לצד העבירה של תקיפה הגורמת חבלה ביצע הנאשם גם עבירה של תקיפה וכן עבירה של היזק לרכוש במזיד. מכאן, שהענישה המתחילה במאסר על תנאי בלבד אינה מתאימה לנסיבות העניין.

31. לאור האמור, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום בנסיבות העניין, בנסיבות המקרה, נע בין מאסר קצר שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

32. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומד גילו הצעיר. הנאשם ביצע את העבירות, לפני גיוס לצה"ל, בהיותו בן 18 והוא היום בן 21; הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה ונטל אחריות על מעשיו, בין היתר בהסכמה לתשלום פיצויים; הנאשם התגייס לצה"ל למרות קשיים רבים והוא עודנו משרת שירות צבאי; בעניינו של הנאשם הוגשו חמישה תסקירים ומהם ניתן ללמוד על עליות ומורדות בהליך הטיפול. תחילה, התקשה הנאשם להעמיק בפתיחות על אודות התנהלותו ושירות

המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. אולם, בהמשך החל הנאשם לשתף פעולה עם ההליך. עם זאת, גם בתסקירים האחרונים עמד שירות המבחן על התנהלות אגרסיבית ותוקפנית של הנאשם והתנגדות להליך. בה בעת אין להתעלם מכך, כי לאחר שיחה עם הנאשם, לקח את ההזדמנות הנוספת שניתנה לו ונרתם להליך טיפולי.

33. מכאן, שמירב הנסיבות נוטות לכיוון המקל בתחום מתחם העונש ההולם. אכן, יש לעודד את הנאשם בדרך הטובה שאליה נרתם עם גיוסו לצה"ל והירתמותו, סוף כל סוף, להליך טיפולי. לפיכך, יוטל על הנאשם עונש מקל באופן יחסי. עם זאת, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לחריגה מהמתחם, וזאת בעיקר בשל הקשיים הלא מועטים שעדיין באים לידי ביטוי בהליך הטיפול.

34. אכן, על הקטין שביצע את העבירות יחד עם הנאשם הוטל אך מאסר על תנאי, וזאת למרות שצירף תיק נוסף. עם זאת, שיקולי הענישה הנוגעים לקטינים שונים מהשיקולים הרלוונטיים לגבי בגירים, וזאת גם אם גיליהם קרובים. בה בעת, לא התעלמתי מהעונש שהוטל על הקטין ומטעם זה יוטל על הנאשם עונש בתחתית המתחם ממש.

35. לפיכך, העונש ההולם כולל מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצויים. על מנת לאפשר לנאשם לסיים את שירותו בצה"ל ולקדם את ההליך הטיפולי, יחל את עבודות השירות בתום השירות הצבאי.

36. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 23.2.20, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות. הממונה אמנם ביקש בחוות דעתו שלא להטיל על הנאשם עבודות שירות בשל שיקומו, אולם בקשה זו היא רק שיקול נוסף בתוך מכלול השיקולים.

סוף דבר

37. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 2 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 1.11.20. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ד. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. שירות המבחן ישלב הנאשם בקבוצה בטיפול אחר הצהריים עת יתחילו עבודות השירות, וזאת בהתאם להמלצת הממונה על עבודות שירות.

רשמתי לפניי הסכמת הנאשם לביצוע צו המבחן. מובהר בזאת לנאשם, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר הדין וגזירת עונשו של הנאשם מחדש;

ה. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה 1, פיצויים בסכום של 3,000 ₪ ולמתלוננת, עדת תביעה 2, פיצויים בסכום של 500 ₪. הפיצויים ישולמו ב- 5 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.7.20 והיתרה ב- 1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב אייר תש"פ, 06 מאי 2020, בהעדר הצדדים.